

Opravdani Božjom milošću

***Ključni stih: “Opravdani su
besplatno, njegovom milošću
po otkupljenju u Kristu
Isusu. Njega je Bog izložio
da krvlju svojom bude
Pomirilište po vjeri. Htio je
tako očitovati svoju
pravednost kojom je u svojoj
božanskoj strpljivosti
propuštao dotadašnje
grijehe.”
Rimljanima 3: 24, 25***

***Izabrani tekstovi:
Rimljanima 3: 23-31***

U NAŠEM razmatranju ove lekcije iz pisma Rimljanima 3, počinjemo sa stihom 23, koji kaže: “Svi su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božja.” Svi su dionici izvorne osude postavljene na naše praroditelje i trebaju Otkupitelja. (Rimljanima 5: 12-21) Naši nas ključni stihovi podsjećaju da su kroz otkupljenje koje je u Kristu Isusu, i Božjom milošću, ili naklonošću,

pravi kršćani opravdani – to jest, oslobođeni krivnje – od Adamovog grijeha. Bog, vrhovni sudac, postavio je svog Sina, Krista Isusa, kao pomirnicu ili zadovoljštinu za grijeh, kroz vjeru u njegovu krv. Stoga je oproštenje prošlih Adamovih grijeha omogućeno božanskom milošću i “Božjom strpljivošću”.

Božja milost u ovoj stvari je rezultat njegove

ljubavi. On je “tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jednorodenca”, piše Ivan. (Ivan 3: 16) Isus je platio optužbu protiv osuđene rase žrtvujući svoj neokaljani ljudski život, kako bi Bog mogao osloboditi Adama i njegovo potomstvo bez kršenja svog pravednog zakona. Tako je prikazana činjenica da je Bog htio “biti pravedan i opravdavati onoga koji je od vjere Isusove.”—Rimljanima 3: 26

Pavao nam govori da je Isus, “po križu”, “ubio neprijateljstvo” između Boga i palog čovječanstva, čime je omogućio njihovo pomirenje s Bogom. (Efežanima 2: 16) Sada svi koji žele predati svoje živote u potpunoj posvećenosti Bogu mogu to učiniti, shvaćajući da je osigurana otkupnina u potpunosti podmirila zahtjeve pravde. Apostoli Pavao i Petar govore o Isusu: “Što umrije, umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu.” “Doista, i Krist jednom za grijeh umrije, pravedan za nepravedne, da vas privede k Bogu – ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu..”—Rimljanima 6: 10; 1.Petrova 3: 18

Gledajući dalje činjenicu da je smrt našeg Gospodina osigurala otkupninu za cijelo čovječanstvo, grčka riječ, hilasterion, koja se u našim ključnim stihovima prevodi kao pomirenje, označava “mjesto pomirenja”. Ovo nas podsjeća na Izraelov Šator, u kojem je krv određenih žrtava bila određena, na tipičan način, kao pomirnica za grijeh. To se doslovno dogodilo na prijestolju milosti u odjeljku Šatora Svetinja nad svetinjama, Izraelovom “mjestu okajanja”, i ukazivalo je na mnogo veće Isusovo otkupiteljsko djelo.—Hebrejima 9: 1-12

Isusova krv je osnova za oproštenje grijeha. “I po njemu – uspostavivši mir krvlju križa njegova – izmiriti sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima.” (Kološanima 1: 20) Svi koji žele doći k Ocu moraju priznati da su grešnici i da ne mogu platiti kaznu vlastitog grijeha. Otkupljenje dolazi samo kroz Isusa. Sjetimo se također da je cijelo ovo

uređenje osigurano milosrđem, ljubavlju i milošću našeg Nebeskog Oca. “Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to dar!”—Efežanima 2: 8, 9

